

til en væsentlig Nedsættelse af Formue- og Indkomstskatten.

Nu slaas det nok fast, hvor meget der maa tages i Byerne. Jeg mener dog, at naar man kommer op til 1,5 pCt. og til Grundværdistigningsskat, kan det blive ret store Beløb, der bliver Tale om. Men selv om man kan sige, at det i sig selv er store Beløb, tror jeg dog, at man har til Hensigt at ville videre frem. I hvert Fald er der jo en Del, der er stærke Tilhængere af Grundskyldsprincippet, og som mener, at denne Afgift skal stige bestandig, indtil man tager hele Jordværdien, konfiskerer det, som er anbragt i Jorden, idet man siger, at det er Samfundets. Det var den væsentligste Grund til, at vi modsatte os Loven af 7. August 1922, hvorved man indførte Grundskyldsprincippet i Beskatningen til Staten, idet vi var klare over, at naar man først var begyndt paa den Vej, vilde det være meget let at forhøje Promillen, saa det kom op i Procenter, stadig at dreje paa Skatteskruen, saa man efterhaanden fik hele den i Jorden nedlagte Værdi konfiskeret. Og naar man nu skal til at begynde paa samme Maade i Kommunerne, vil man forstaa, at det ikke kan være saa forfærdelig længe, inden hele Værdien af Jorden bliver konfiskeret. Det vil vi ikke være med til.

Nu kan man sige, at det var en ret daarlig Tro, vi havde til Regeringen og Rigsdagen, naar vi troede, at disse faste Procenter, som var fastsat i den vedtagne Lov, skulde stige yderligere. Men vi har jo Erfaring for, at Skatten kan stige, og det i ikke ringe Grad. I Løbet af de sidste 20 Aar er det meget store Summer, der er Tale om. Indkomst- og Formueskatten er i de sidste 20 Aar steget fra 51 til 288 Millioner og Ejendomsskatterne fra 25 til 93 Millioner. Det er saa store Beløb, at der, hvis det skal fortsættes, er stor Fare for, at man inden ret længe kommer saa vidt, at man har konfiskeret den Kapital, der er anbragt i Jorden.

Vi fra konservativ Side har altid ønsket lige Skat paa lige Jord; og det ærede Medlem Hr. Pinholt fremhævede ogsaa som en af Grundene til, at Venstre vilde gaa med til Princippet i det foreliggende Lovforslag, at man vilde have en fuldt retfærdig Beskatning af Jorden. Nu vil ganske vist fuld Retfærdighed, naar det er Mennesker, som skal udøve den, aldrig kunne naas, men det er dog det, man skal stile hen imod. Efter at nu Ejendomsskyldbeskatningen har virket siden 1903, og man har foretaget de forskellige Vurderinger, tror jeg, at man er kommet nogenlunde til det, man kan kalde

almindelig Retfærdighed i Vurderingen; man kan vist ikke komme det ret meget nærmere. Nu har vi høstet Erfaringerne gennem en Aarrække, og nu er det Ejendomsværdierne i Handel og Vandel, man skal ansætte, og da der foregaar mange Handler mellem Aar og Dag, har man noget fast at gaa efter; derfor kan man komme til, hvad man i Almindelighed kan kalde en retfærdig Vurdering.

Man vil maaske sige, at ved at bruge Ejendomsskylden kan man ikke faa lige Skat paa lige Jord. Udregningerne og de Tabeller, der var fremme ved Behandlingen af Lovforslaget om Grundskyld til Staten, viste, at der laa mere Skat paa de smaa Ejendomme end paa de større. Men jeg vil derom sige, at i de Tabeller, der var brugt, havde man ikke foretaget Fradraget af 2 800 Kr., og derved blev Tabellerne misvisende. Naar man foretager dette Fradrag af 2 800 Kr., vil man saa nogenlunde komme Retfærdigheden saa nær, som det kan ske. Og skulde der ved de kommunale Skatter, naar nu den sidste Femtedel af Hartkornsskatterne forsvinder, vise sig Uretfærdigheder — hvad der nok vil vise sig —, skal vi fra vor Side være meget villige til at forhøje Fradraget maaske indtil 4 000 Kr. Jeg er overbevist om, at man saa naar en saa fuldkommen retfærdig Beskatning af Jorden, som man kan nu, lige Skat paa lige Jord, og det vil være en betydelig lettere Fremgangsmaade end den udviklede Fremgangsmaade, der efter dette Lovforslag skal anvendes.

Det er nemlig meget indviklet efter min Opfattelse, dette, at Gammelskatten skal nedfældes, og alle de Beregninger, der skal foretages, for at man kan komme til et Resultat. Og har man saa faaet et Resultat, har man alligevel ikke lige Skat paa lige Jord, det er jeg overbevist om. Ministeren udtalte, at det havde voldt næsten uoverstigelige Vanskeligheder at naa til et saadant Grundlag med Hensyn til den kommunale Grundskyldsbeskatning, at der ikke skulde ske alt for store Forskydninger fra den ene Gruppe af Ejendomme til den anden. Det forstaaer jeg; jeg synes ogsaa, at der har været meget store Vanskeligheder. Man kunde være kommet meget lettere over det ved at beholde den Vurdering, vi har til Ejendomsskyld, og maaske gøre Fradraget lidt større, end det er nu.

Man hævder, at man skal have Jorden beskattet; de arbejdsskabte Værdier maa man ikke beskatte, og de arbejdsskabte Værdier har man i Bygningerne o. s. v.; derimod skal man beskatte Jorden, for den